Svědectví ze XXVI. Světových dnů mládeže

Po 8/8 Jako dva zástupci naší farnosti jsme dorazili do olomoucké katedrály sv. Václava na zahajovací mši svatou. Poté jsme opustili uplakané počasí u nás a vydali se spolu s dalšími mladými poutníky z naší olomoucké arcidiecéze vstříc zapadajícímu slunci. Naše cestování jsme svěřili do modliteb sv. růžence a breviáře.

Út 9/8 Dlouhá cesta vedla přes Německo, Rakousko, Švýcarsko až do Francie, kde díky nutné přestávce řidičů autobusu jsme měli téměř 12h volného času v malebném městečku Annecy. Zastavili jsme u jezera velkého asi jako Velké Karlovice, obklopeného horami. Po vykoupání jsme zamířili na prohlídku města, která zahrnovala i kontakt s domorodci. Město bylo protkáno sítí kanálů průzračné vody, nad nimiž vystupovaly kamenné historické budovy. Všude byly truhlíky se záplavou různých květin. Město na nás působilo čistě a svěže. Když pak přišla únava, spočinuli jsme ve romantické zahradě v centru města. Tato zahrada patřila bohuznámému dobrodinci, který nám ji nevědomky poskytl. Ve 20.00 se všichni čeští poutníci setkali na mši svaté v kostele sv. Bernardety od Kříže, kterou sloužilo na 50 kněží. Po skončení mše jsme podlehli kouzlu Francie a okusili jsme skleničku výtečného francouzského vína.

St 10/8 Konečně jsme kolem poledne dorazili do Reus. Byli jsme ubytováni v olympijské hale, kde jsme mezi osmi sty spoluležníky přinesli oběti typu: moc málo zásuvek pro spoustu hladových mobilů, již tradiční fronty na dívčí záchody a sprchy, z kterých přecházel zrak...Ubytovali jsme se a odjeli jsme do Taragony, kde přespával zbytek českých poutníků. Mnozí si řeknete, že je až neuvěřitelné ztratit se v nevelkém městě a ještě k tomu s mapou v ruce. Ovšem nejmenovaní mistři (Jitka a Vašek) to dokážou. Těžce se hledá i nepatrná věc jako je MOŘE. Slanou chuť moře jsme kompenzovali sladkou chutí španělských melounů. Po večerních informacích jsme v davech čekali na poslední místečka v autobusech, odjíždějících zpátky do Reus, kde jsme spali na způsob „tlačenka“.

Čt 11/8 Po snídaňovém pikniku venku na sluníčku následovala ranní modlitba v Taragoně a pak až do večera volný program. Ten jsme využili k prohlídce města a pevnosti PRÉTORI ROMA a ke koupání v moři. Poctivě jsme se namazali opalovacím krémem, který jsme posléze poctivě smyli mořskou „korbáčikovou“ vodou. Díky tomu můžeme přinést další oběť – bolesti kůže. Bolí to i po dvou dnech. Večer jsme pak roztančili mši svatou s ostravskou kapelou Crendenc.

Pá 12/8 Po čtyřech dnech od začátku naší cesty jsme dostali od Španělů první jídlo. Měli jsme spoustu výhrad, ale drželi jsme se věty z písma „Jezte, co vám předloží“. Nicméně si stále nemůžeme zvyknout na chuť sladkého pečiva v kombinaci se slaninou. Byli jsme rozděleni do skupinek a místní dobrovolníci nás provázeli po Reus, rodném městě slavného architekta Antonia Gaudího. Odpoledne jsme obědvali v parku spolu s Belgičany a Ekvádorcy. Při cestě na mši svatou jsme se obávali, že se staneme prvními mučedníky a následně svatými z farnosti NH. Velká skupina Španělů s různobarevnými vlajkami protestovala proti katolické církvi a výhodám, které máme jako poutníci. Díky Bohu a španělským strážníkům se nikomu nic nestalo. Večer pak proběhla prezentace národů, kde např. Češi učili ostatní polku a skandovali „Kdo neskáče, není Čech“.

So 13/8 Vstávali jsme již 6.30, abychom co nejdříve vyrazili do Barcelony. První naše kroky vedly na stadion s výhledem na moře, kde byla sloužena mše svatá. Bylo nás celkem 60tis mladých různých národů, vlajek a barev. Po skončení jsme se jeli podívat na svatostánek všech fotbalových fanoušků - „BARCA“ FC Barcelona, kde někteří neváhali zaplatit 16,5e (400Kč) a to ještě v množstevní slevě, aby mohli vstoupit dovnitř. My jsme dali přednost parku Güell, kde jsme mohli vidět další architektonické skvosty A.Gaudího. Ale vrcholem všeho byla již přes sto roků stavěná bazilika SAGRADA FAMILIA. Není možné ji popsat slovy. Na sklonku večera jsme nasáli atmosféru velkoměsta, načež jsme nasáli i trochu španělského piva. Následovala velmi dobrodružná a vtipná (dojít čtyřikrát na jednu a tu samou zastávku metra, se může povést asi opravdu jen nám) cesta po vlastní ose překlimatizovaným metrem k našemu autobusu.

Ne 14/8 Jako každý den jsme dostali balíčky jídla na celý den. Bylo tam: sladká houska se salámem, či sušeným masem, pasta se sušenkami - názvem i chutí - HUMMUS. Nemůžeme nezmínit nejvíce populární rajčatovou polévku s příchutěmi „Gasrácho“ a „Salmonea“, ze kterých jsme na konci udělali pyramidu. Všechno nesnězené jídlo naštěstí putovalo potřebným. V Taragoně jsme měli na výběr z různých aktivit. Byli jsme na katechezi v angličtině „O sedmi poselstvích Ježíše“, pak jsme navštívili románský amfiteátr, kde jsme spolu s ostatními zapěli píseň ALEGRIA. Poté jsme si na pláži obnovovali popáleniny od slunce. Někteří odvážlivci (Jitka) skákali z útesu a taky jsme viděli medúzu, kterou ani největší biolog výpravy (Vašek) nemohl určit. Následné dvouhodinové čekání ve stadionu na mši svatou se vyplatilo a my jsme uzmuli nejlepší a nejvyšší místa přímo naproti oltáři. Češi zde měli velmi početné zastoupení a byla tu úžasná atmosféra. Hitem dne se stala píseň Jesus Christ, you are my life.

Po 15/8 Konečně nadešel velký den, kdy se odjíždělo do Madridu. Šlo to ráz na ráz - brzký budíček, balení snídaně na chodníku, zpoždění autobusu. Naši kněží neváhali, vytáhli z igelitky štoly a jali se zpovídat. Následovala mše svatá v Taragoně, rozloučení s místními hostiteli a vyslání českých poutníků do hlavního města. Cesta byla dlouhá a horká nejen pro nás, ale i pro náš autobus. Na madridskou půdu jsme stanuli ve 20.00, za teploty 34°C. Po ubytování v tělocvičně ještě menší než v Reus a obdržení poutnických baťůžků (vějíř, brožůrky, křížky, klobouk, triko), jsme komplikovaně dorazili metrem do Českého národního centra a odtud jsme pak hledali restauraci, kde by nám na speciální stravenky vydali večeři. Dočkali jsme se v 00.15. A stálo to za to!

Út 16/8 Tento den měli Češi jako první a jediní katechezi v českém pavilonu vzdáleném asi hodinu jízdy metrem od našeho ubytování. Uvítali nás zde dva šašci s batohy, které jste mohli vidět i v TV Noe, a které mnozí z nás, včetně jednoho mnicha, vypískali. Asi 2h jsme pak hledali restauraci na oběd. Nakonec jsme si vystačili s italskou kapsou a třetinkou vody. Odpoledne jsme shlédli katedrálu a přilehlý park. Večerní program nabízel dvě možnosti, buď ve 20.00 na Placa de Cibeles se všemi madridskými poutníky, nebo o hodinu později v Českém národním centru. Zprvu jsme zvolili první variantu. Kdo nezažil, neuvěří - všudypřítomné horko, lidi sedící, kde se dalo, i nedalo a nekonečný dav nově příchozích. Prostě „masakr“. Seděli jsme 10min a zoufalé pohledy rozhodly sebrat se a odejít. Nakonec jsme prožili klidnou českou mši svatou, kde jsme byli díky kázání o. Jana Balíka „online“ ve víře.

St 17/8 Neboli Vaškův den. Začalo to hned ráno, když na Vaška zapomněli se snídaní (mini croasant, mini kakao, fruko). Katecheze byla na téma - Pevni ve víře, nazvaná stejně jako hymna setkání. Slavnostní mši svatou celebroval pražský arcibiskup Dominik Duka. Poté jsme na téma VÍRA diskutovali ve skupinkách. Někteří již padali hladem a únavou. Po obědě jsme měli možnost navštívit nejrůznější památky, muzea, představení. Poseděli jsem v příjemném prostředí tropických rostlin a želv na nádraží Atocha. Kéž by takové bylo třeba pražské nádraží. Také jsme jako diváci podpořili vystoupení valašského folklórního souboru Dúbrava s cimbálovou muzikou Vincúch, kteří reprezentovali ČR s pásmem Návrat ke kořenům. Večer byla možnost se připojit k modlitbě Taize v ČNC. Vaškovi však nebylo nejlépe, navštívil zdravotníky, měl horečku 37,9, dostal prášky a ještě k tomu tam zapomněl večeři.

Čt 18/8 Dopoledne probíhalo stejně jako dny předešlé - budíček, snídaně, metro, katecheze, mše sv., honba za obědem. Pak jsme si lehli do parku, tedy potom, co jsme našli kousíček volné trávy. Večer jsme strávili krásné chvíle na úchvatné adoraci v ČNC. Dosavadní úspěchy jsme pak oslavili růžovým vínem a bagetou se sýrem na příjemném místě s výhledem na katedrálu.

Pá 19/8 Probudili jsme se do krásného dne avšak bez Jitčiného foťáku (tedy vlastně její sestry), který padl jako oběť setkání z předešlého dne. Při obvyklém dopoledním programu jsme dostali svátostné požehnání, abychom se stali svědky víry. Poté jsme našli restauraci něco mezi obsluhou a švédskými stoly. Tento způsob obsluhy není pro hladové Valachy. Přestože byl pátek, nabrali jsme si do krabiček tolik, že jsme je nemohli zavřít, a že nám jídlo zbylo dokonce i na večeři. Při našem stolování Jitka stoupla bosou nohou na pralinku, která nebyla belgická, nýbrž psí. Abychom si spravili chuť, zašli jsme do skvělé kavárny, kde nám obsluha s úsměvem uvařila kávičku a na poutnické stravenky vydala mražený jogurt s ovocem. Tak jsme nabrali dostatek sil a následně se zúčastnili Křížové cesty o 15ti zastaveních s papežem Benediktem XVI., ze které jsme nerozuměli ani slovo.

So 20/8 Dopoledne proběhla poslední česká mše, po které se mnozí vydali pěšky směrem na letiště Cuatro Viento, kde probíhala od 20h vigílie se svatým otcem. My jsme se nejdříve posilnili obědem a kávou, abychom lépe odolávali davům. Vyřešili jsme to lišácky: metrem jsme dojeli skoro na konečnou, tam si sedli, nachystali vějíře a pak jen přihlíželi masám přistupujícím. Na letiště se nás sešlo asi 1,7mil a kvůli špatné španělské organizaci nebylo dostatek vody a zdravotní péče. Většina Čechů byla přiřazena do sektoru D5, naproti pódiu, kde se potkaly národy jako Portugalci, Francouzi, Italové.Odskočení na záchod trvalo 30-60min. Atmosféru vigílie dovršily blesky a silný déšť s větrem. Celkově to byla taková zkouška naši víry. Noc jsme kupodivu přečkali bez úrazu i přes neustálé přecházení kolemjdoucích.

Ne 21/8 Probuzeni Italy jsme šli stát do fronty na WC. Po cestě nazpět jsme z nepochopitelných důvodů museli stát v zácpě asi 3m od našeho sektoru, do kterého nás voluntéři a policie nechtěli pustit. Následovala slavnostní mše svatá ve španělštině. Svatý otec měl velmi pěkné kázání, které nám přečetl až večer o. Kája v autobuse. Z letiště jsme odešli mezi prvními, abychom bez komplikací a tlačenic dojeli do místa ubytování. Tam jsme museli asi 2h čekat na správce s klíči. O to větší potěšení nám udělala sprcha. Až do večera mnozí kýchali a vykašlávali prach z Cuatro Vientos. Večer jsme se sbalili, rozloučili se s Madridem a vyrazili na cestu domů.

Po 22/8 Na zpáteční cestě byla zastávka ve Versaille a odtud se někteří z nás vydali vlakem do půlhodiny vzdálené Paříže. Viděli jsme tam: Eifellovu věž, Vítězný oblouk, slavné muzeum Louvre a katedrálu Notre Dome. Vše jsme zapili růžovým vínem a šťastně jsme vyjeli k domovu.

Út 23/8 Konec naší poutě. K večeru jsme dojeli do Olomouce, kde jsme po rozloučení s autodopravci nastoupili do vlaku směr Vsetín.

A co dodat? Nejenže jsme navštívili slavná místa, shlédli velkolepé památky, taky jsme prožili nezapomenutelné chvíle spolu s křesťanskou mládeží z celého světa, kde uprostřed bylo cítit přítomnost našeho Pána. Už během předprogramu jsme pěvně zakořenili ve víře a s požehnáním otců biskupů budeme schopni zapálit víru v Krista i ostatní. Za všechny zkušenosti, které tu snad ani nemůžeme vypsat, děkujeme Pánu Bohu a o. Markovi. Doufáme, že příštího setkání mládeže v brazilském Rio de Janeiru se bude moci opět někdo z naší farnosti zúčastnit. Amen.

Připravili mladí poutníci Jitka Haferníková (Nový Hrozenkov) a Václav Plánka (Karolinka)